

**REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE**

**KLASA: UP/II-034-02/25-01/53
URBROJ: 354-2/4-25-04
Zagreb, 27. ožujka 2025.**

Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave, OIB: 95857869241, u Vijeću sastavljenom od Maje Kuhar, vršiteljice dužnosti predsjednice, Zvonimira Jukića, vršitelja dužnosti člana i Karmele Dešković, članice, u žalbenom postupku pokrenutom po žalbi žalitelja Medical Bravo d.o.o., Zagreb, OIB: 36636191259, u odnosu na Odluku o odabiru, u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2024/S F02-001228, predmet nabave: usluge teleradiologije (po grupama), naručitelja Opća bolnica Zabok i Bolnica hrvatskih veterana, Zabok, OIB: 34938158599, na temelju članka 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave (Narodne novine, broj 18/13, 127/13, 74/14, 98/19 i 41/21) te članka 398. Zakona o javnoj nabavi (Narodne novine, broj 120/16 i 114/22, dalje u tekstu: ZJN 2016) donosi sljedeće

R J E Š E N J E

1. Odbija se žalba žalitelja Medical Bravo d.o.o., Zagreb, kao neosnovana.
2. Odbija se zahtjev žalitelja Medical Bravo d.o.o., Zagreb, za naknadom troškova žalbenog postupka.

O b r a z l o ž e n j e

Naručitelj Opća bolnica Zabok i Bolnica hrvatskih veterana, Zabok, objavio je 25. studenoga 2024. godine u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske (dalje u tekstu: EOJN RH) poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2024/S F02-001228, predmet nabave: usluge teleradiologije. Predmet nabave podijeljen je na dvije grupe: Grupa 1 - Očitavanje nalaza CT i Grupa 2- Očitavanje nalaza MR. Kriterij odabira je ekonomski najpovoljnija ponuda koja se određuje na temelju kriterija: cijena 90 bodova) i rok za dostavu očitano nalaza (10 bodova).

U predmetnom postupku javne nabave pristigle su tri ponude u svakoj Grupi predmeta nabave od kojih je naručitelj dvije ocijenio valjanima te je Odlukom o odabiru br. 01-506/1-25 od 30. siječnja 2025. godine u odnosu na usluge iz Grupe 1 (Očitavanje nalaza CT) i Odlukom o odabiru br. 01-506/2-25 od 30. siječnja 2025. godine u odnosu na usluge iz Grupe II (Očitavanje nalaza MR) odabrao ponudu ponuditelja Teleradiološki

centar Salha d.o.o., Osijek, kao ekonomski najpovoljniju. Navedene Odluke o odabiru objavljene su u EOJN RH 30. siječnja 2025. godine.

Nezadovoljan navedenim Odlukama o odabiru, urednu žalbu je 7. veljače 2025. Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave izjavio ponuditelj Medical Bravo d.o.o., Zagreb. Žalitelj u žalbi u bitnome osporava postupak pregleda i ocjene ponuda smatrajući da isti nije proveden na zakonom propisan način i da je tom postupku naručitelj bez osnove odbio njegovu ponudu u odnosu na usluge iz Grupe 1 i Grupe 2. Stoga žalbenim zahtjevom traži poništenje Odluka o odabiru u odnosu na usluge iz Grupe 1 i Grupe 2, kao i naknadu troškova žalbenog postupka.

U odgovoru na žalbu naručitelj u bitnome osporava osnovanost žalbe i žalbenog zahtjeva te predlaže iste odbiti kao neosnovane.

Tijekom postupka pred ovim tijelom su izvedeni dokazi pregledom i analizom dostavljenog dokaznog materijala koji se sastoji od obavijesti o nadmetanju, dokumentacije o nabavi, zapisnika o javnom otvaranju ponuda, zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda, ponude žalitelja, Odluke o odabiru u odnosu na usluge iz Grupe 1 i Grupe 2, te ostalih dokaza.

Žalba je dopuštena, uredna, pravodobna i izjavljena od ovlaštene osobe.

Žalba je neosnovana.

Žalitelj smatra da postupak pregleda i ocjene ponuda u ovom otvorenom postupku nabave nije proveden na zakonom propisan način i da je u tom postupku naručitelj bez osnove odbio njegovu ponudu i to u odnosu na usluge iz Grupe 1 i Grupe 2, a iz razloga što je žalitelj kao jamstvo za ozbiljnost ponude dostavio zadužnice, koje je naručitelj ocijenio neadekvatnim, jer se pri dostavi jamstva za ozbiljnost ponude žalitelj nije pridržavao zahtjeva i uvjeta iz dokumentacije o nabavi u kojoj je u toč. 4.1.1. propisano da kao jamstvo za ozbiljnost ponude gospodarski subjekt može dostaviti ili bankarsku garanciju poslovne banke ili bjanko zadužnicu u visini do 3% (tri posto) procijenjene vrijednosti predmeta nabave ili je pak bio u mogućnosti uplatiti novčani polog u traženom iznosu i to za Grupi 1 u iznosu od 1.875,00 eura, a za Grupi 2 u iznosu od 3.880,00 eura. Obrazlažući navedeno žalitelj navodi da je uz svoju ponudu u propisanom roku i na propisani način dostavio zadužnice u traženim iznosima, a koje predstavljaju jednakovrijedno sredstvo osiguranja koje je potpuno usporedivo i pravno jednakovrijedno s bjanko zadužnicom, koja je dokumentacijom o nabavi bila propisana kao jedan od mogućih oblika jamstva za ozbiljnost ponude. Žalitelj ističe da se suština jamstva za ozbiljnost ponude svodi na osiguranje plaćanja naručitelju od strane ponuditelja ukoliko se dogode slučajevi predviđeni člankom 214. stavkom 1. točkom 1. ZJN 2016. Dodatno navodi da je pravna i tzv. naplatna snaga, odnosno osiguranje plaćanja naručitelju jednako u slučaju zadužnice i u slučaju bjanko zadužnice te da su ta dva instrumenta osiguranja tražbine u istom redu naplate u slučaju ovrhe, pri tome ukazujući da je Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave već zauzela stav u svojim rješenjima KLASA 572/19 i KLASA 743/20 u kojima se bavila materijalnim elementima identičnosti ta dva instituta osiguranja plaćanja. Žalitelj kao dodatni razlog zbog kojeg je naručitelj trebao prihvatiti zadužnice žalitelja kao valjano jamstvo za ozbiljnost ponude navodi to što naručitelj ionako nema mogućnost naplate većeg

iznosa od onog kojeg je propisan dokumentacijom o nabavi pa mu je svejedno koju zadužnicu dobije, tzv. običnu, koju je u ovom slučaju dostavio žalitelj i na kojoj je upisan točan iznos jamstva za ozbiljnost ponude ili bjanko u kojoj je sukladno Pravilniku o bjanko zadužnici naznačen najviši iznos. Slijedom navedenog, žalitelj smatra da je naručitelju potpuno svejedno koju zadužnicu dobije jer mu je proces naplate, snaga naplate i redoslijed naplate apsolutno isti. Žalitelj posebno ističe da je sadržaj i oblik zadužnice propisan Pravilnikom o obliku i sadržaju zadužnice (Narodne novine, broj 115/12 i 82/17), koji Pravilnik je donijet na temelju članka 214. stavka 8. Ovršnog zakona (Narodne novine, broj 112/12). Ukazuje da prema članku 214. stavku 1. Ovršnog zakona, a koji članak regulira zapljenu računa na temelju zadužnice, dužnik može privatnom ispravom potvrđenom kod javnog bilježnika dati suglasnost da se radi naplate tražbine određenoga vjerovnika zaplijene svi računi koje ima kod banaka te da se novac s tih računa, u skladu s njegovom izjavom sadržanom u toj ispravi, isplaćuje vjerovniku. Takva isprava izdaje se u jednom primjerku i ima učinak rješenja o ovrsi kojim se zapljuje tražbina po računu i prenosi na ovrhovoditelja. Nadalje ukazuje da je oblik i sadržaj bjanko zadužnice propisan Pravilnikom o obliku i sadržaju bjanko zadužnice (Narodne novine, broj 115/12 i 82/17) koji je donijet je na temelju članka 215. stavka 4. Ovršnog zakona. Ukazuje da prema članku 215. stavku 1. Ovršnog zakona, a koji članak regulira zapljenu računa na temelju bjanko zadužnice, dužnik može privatnom ispravom potvrđenom kod javnog bilježnika dati suglasnost da se radi naplate tražbine čiji će iznos biti naknadno upisan u ispravi zaplijene svi njegovi računi kod banaka te da se novčana sredstva s tih računa, u skladu s njegovom izjavom sadržanom u toj ispravi, izravno s računa isplate vjerovniku koji je određen u ispravi ili koji će naknadno biti u nju upisan (bjanko zadužnica). Takva isprava izdaje se u jednom primjerku i, nakon što u nju bude upisan iznos tražbine i podaci o vjerovniku, ima učinak rješenja o ovrsi kojim se zapljuje tražbina po računu i prenosi na ovrhovoditelja. Žalitelj navodi da iz gore citiranih pravnih izvora jasno proizlazi da su zadužnica i bjanko zadužnica isti instrument osiguranja tražbine koji se mora sastaviti u obliku pisane i potvrđene (solemnizirane) isprave, isprava mora biti sastavljena i popunjena sukladno podzakonskim propisima, te ima učinak rješenja o ovrsi kojim se zapljuje tražbina po računu i prenosi na ovrho voditelja. Ističe da se bjanko zadužnica razlikuje od obične zadužnice samo po tome što dužnik ne mora popuniti podatke o vjerovniku prilikom izdavanja bjanko zadužnice, nego to može naknadno učiniti i vjerovnik, te da u bjanko zadužnici dužnik naznačava jedan od najviših iznosa bjanko zadužnice iz članka 9. toga Pravilnika, dok nije obvezan upisati iznos tražbine. Dakle, ističe da se bjanko zadužnica razlikuje od obične zadužnice samo po svom sadržaju vezano za obvezu upisivanja podataka o vjerovniku i iznosu tražbine, jer se u ostalom dijelu primjenjuju sve odredbe članka 214. Ovršnog zakona koje se odnose na običnu zadužnicu. Žalitelj zaključno navodi da kako iz gore navedenog proizlazi da zadužnica i bjanko zadužnica predstavljaju isti instrument osiguranja tražbine, a o čemu je takav pravni stav zauzeo i DKOM u svojoj odluci KLASA 034/20, to je u ovom postupku naručitelj trebao prihvatiti dostavljene zadužnice kao adekvatno sredstvo osiguranja za ozbiljnost ponude, a iz te odluke DKOM-a također proizlazi da je naručitelj u ovom slučaju, obzirom na identičnost dostavljenog i propisanog sredstva osiguranja, imao mogućnost i pravnu osnovu za primjenu pravnog instituta upotpunjavanja ponude iz članka 293. ZJN 2016.

Naručitelj u odgovoru na žalbu osporava osnovanost žalbenog navoda. Naručitelj smatra da se kod izrade ponude žalitelj nije pridržavao uvjeta i zahtjeva iz dokumentacije o nabavi te da nije dostavio adekvatno jamstvo za ozbiljnost ponude.

Također navodi da se dostavljeno jamstvo ne može smatrati jednakovrijednim, s obzirom da je dokumentacijom kao jamstvo za ozbiljnost ponude izričito propisano ili bjanko zadužnica ili bankarska garancija ili novčani polog. Naručitelj navodi da ne može naknadno zatražiti dostavu jamstva koje bi bilo sukladno odredbama dokumentacije o nabavi, odnosno tražiti od ponuditelja upotpunjavanje dokumentacije sukladno članku 293. ZJN 2016 s obzirom da se prema Pravilniku o dokumentaciji o nabavi te ponudi u postupcima javne nabave (Narodne novine, broj 65/2017 i 75/2020), članku 20. stavku 8., ponudbeni list, troškovnik i jamstvo za ozbiljnost ponude ne smatraju određenim dokumentima koji nedostaju u smislu članka 293. ZJN 2016 te naručitelj ne smije zatražiti ponuditelja da iste dostavi tijekom pregleda i ocjene ponuda. Ukazuje da je navedeno potvrđeno i presudom Visokog Upravnog suda Republike Hrvatske, posl. broj.: USII-431/20-6 od 14. siječnja 2021. godine. Slijedom navedenog, naručitelj ističe kako je žalitelj dostavio jamstvo za ozbiljnost ponude koje ne ispunjava zadane kriterije iz točke 4.1.1. dokumentacije o nabavi, odnosno jamstvo nije dostavljeno u obliku kako je traženo dokumentacijom o nabavi. Pozivajući se na odredbu članka 290. stavka 1. ZJN 2016 kojom je propisano da nakon otvaranja ponuda javni naručitelj pregledava i ocjenjuje ponude na temelju uvjeta i zahtjeva iz dokumentacije o nabavi, naručitelj navodi da nije ulazio u pitanje stvarne snage pojedinih vrsta jamstava za ozbiljnost ponude koja je moguće pribaviti i dostaviti u svrhu osiguranja tražbine te je odbio žaliteljevu ponudu iz razloga i s obrazloženjem iz Zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda. Ukazuje da je predmetno pravno shvaćanje potvrđeno rješenjem DKOM-a KLASA: UP/II034-02/2/24-01/111, URBROJ: 354-02/8-24-9 od 11. travnja 2024. godine.

Ocjenjujući osnovanost žalbenog navoda utvrđeno je da je naručitelj u dokumentaciji o nabavi, dokumentu Dio II-Upute za ponuditelje, u točki 4.1.1. Jamstvo za ozbiljnost ponude propisao sljedeće: „Ponuditelj je obavezan ponudi priložiti jamstvo za ozbiljnost ponude za slučaj odustajanja ponuditelja od svoje ponude u roku njezine valjanosti, nedostavljanja ažuriranih popratnih dokumenata sukladno članku 263. ZJN 2016., neprihvatanja ispravka računske greške, odbijanja potpisivanja ugovora o javnoj nabavi ili nedostavljanja jamstva za uredno ispunjenje ugovora o javnoj nabavi. Kao jamstvo za ozbiljnost ponude gospodarski subjekt može dostaviti ili bankarsku garanciju poslovne banke ili bjanko zadužnicu sukladno Pravilniku o izmjenama i dopunama Pravilnika o obliku i sadržaju bjanko zadužnice (NN 115/12, 82/17), u visini do 3% (tri posto) procijenjene vrijednosti predmeta nabave. Jamstvo za ozbiljnost ponude u apsolutnom iznosu iznosi: Grupa 1: 1.875,00 EUR Grupa 2: 3.880,00 EUR. Rok trajanja jamstva za ozbiljnost ponude mora biti sukladan roku valjanosti ponude. Ako istekne rok valjanosti ponude, naručitelj će tražiti od gospodarskog subjekta produženje roka valjanosti ponude i jamstva za ozbiljnost ponude sukladno tom produženom roku. U tu svrhu naručitelj gospodarskom subjektu daje primjeren rok. Naručitelj ima pravo od odabranog ponuditelja tražiti produženje roka valjanosti bankovnog jamstva za ozbiljnost ponude i roka valjanosti ponude do trenutka predaje bankovnog jamstva za uredno ispunjenje ugovora. Jamstvo za ozbiljnost ponude dostavlja se u izvorniku, koji ne smije biti ni na koji način oštećen (bušenjem, klamanjem, i slično). Izvornik jamstva za ozbiljnost ponude dostavlja se odvojeno od elektroničke dostave ponude, u papirnatom obliku, poštom ili osobnom dostavom, u zatvorenoj omotnici u roku za dostavu ponuda, a skenirano jamstvo dostavlja se kao dio elektroničke ponude. Naručitelj je obavezan vratiti ponuditeljima jamstvo za ozbiljnost ponude u roku od deset dana od dana potpisivanja ugovora o javnoj nabavi, odnosno dostave jamstva za uredno ispunjenje ugovora o javnoj nabavi ili okvirnog

sporazuma, a presliku bankovnog jamstva pohraniti sukladno članku 217. ZJN 2016. Naručitelj je obavezan vratiti ponuditeljima novčani polog ponude neposredno nakon završetka postupka javne nabave. Sukladno Zakonu o javnoj nabavi, bez obzira koje sredstvo jamstva za ozbiljnost ponude javni naručitelj odredio, ponuditelj može dati novčani polog u traženom iznosu. Novčani polog se uplaćuje na račun Opće bolnice Zabok i bolnice hrvatskih veterana, IBAN: HR9823600001101310416 ZABA, OIB uplatitelja, svrha doznake: novčani polog ev.br.: EMV: 89/24, Grupa 1 ili Grupa 2. Pod svrhom plaćanja potrebno je navesti da se radi o jamstvu za ozbiljnost ponude i navesti evidencijski broj nabave i grupu. Polog mora biti evidentiran na računu naručitelja u trenutku isteka roka za dostavu ponuda."

Uvidom u ponude žalitelja za Grupu 1 i Grupu 2, utvrđeno je, što uostalom priznaje i sam žalitelj, da je žalitelj umjesto tražene bjanko zadužnice u obje grupe predmeta nabave kao jamstvo za ozbiljnost ponude dostavio obične zadužnice i to u Grupi 1 zadužnicu na iznos od 1.875,00 eura, a u Grupi 2 na iznos od 3.880,00 eura.

U Zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda u odnosu na usluge iz Grupe 1 i Grupe 2, naručitelj je naveo da odbija ponudu žalitelja u obje grupe iz razloga što ista nije sukladna dokumentaciji o nabavi. U obrazloženju razloga za odbijanje ponude žalitelja naručitelj je naveo da je točkom 4.1.1. dokumentacije o nabavi propisano da kao jamstvo za ozbiljnost ponude gospodarski subjekt može dostaviti ili bankarsku garanciju poslovne banke ili bjanko zadužnicu u visini do 3% (tri posto) procijenjene vrijednosti predmeta nabave ili sukladno ZJN 2016, ponuditelj može dati novčani polog u traženom iznosu. Naručitelj smatra da žalitelj nije dostavio adekvatno jamstvo za ozbiljnost ponude te da se dostavljeno jamstvo ne može smatrati jednakovrijednim, s obzirom da je dokumentacijom kao jamstvo za ozbiljnost ponude izričito propisano ili bjanko zadužnica ili bankarska garancija ili novčani polog. Naručitelj navodi da nije mogao naknadno zatražiti dostavu jamstva koje bi bilo sukladno odredbama dokumentacije o nabavi pozivajući se na članak 20. stavak 8. Pravilnika o dokumentaciji o nabavi te ponudi u postupcima javne nabave (Narodne novine, broj 65/2017 i 75/2020: dalje u tekstu: Pravilnik), te presudu Visokog Upravnog suda Republike Hrvatske, posl.broj.: USII-431/20-6 od 14. siječnja 2021. godine.

U konkretnom slučaju mjerodavne su odredbe članaka 280. stavka 4. i članka 290. stavka 1. ZJN 2016.

Člankom 280. stavkom 4. ZJN 2016 propisano je da se pri izradi ponude ponuditelj mora pridržavati zahtjeva i uvjeta iz dokumentacije o nabavi te ne smije mijenjati ni nadopunjavati tekst dokumentacije o nabavi.

Nadalje, člankom 290. stavkom 1. ZJN 2016 propisano je da nakon otvaranja ponuda javni naručitelj pregledava i ocjenjuje ponude na temelju uvjeta i zahtjeva iz dokumentacije o nabavi te o tome sastavlja zapisnik.

Dakle, u konkretnom slučaju je sporno je da li je žalitelj dostavio jamstvo za ozbiljnost ponude u obliku koji ispunjava zadane kriterije iz točke 4.1.1. dokumentacije o nabavi.

Naručitelj je, a kako je prethodno utvrđeno, točkom 4.1.1. dokumentacije o nabavi propisao obvezu dostave jamstva za ozbiljnost ponude u obliku garancije poslovne banke ili bjanko zadužnicu sukladno Pravilniku o izmjenama i dopunama Pravilnika o obliku i sadržaju bjanko zadužnice (Narodne novine, broj 115/12 i 82/17) u visini do 3% (tri posto) procijenjene vrijednosti predmeta nabave ili novčani polog.

U konkretnom slučaju nije sporno da žalitelj u svojim ponudama u Grupi 1 i u Grupi 2 nije dostavio bjanko zadužnicu kako je to traženo dokumentacijom o nabavi već je dostavio drugo sredstvo osiguranja i to tzv. običnu zadužnicu koja, iako je

također sredstvo osiguranja, dokumentacijom o nabavi nije propisana kao adekvatno sredstvo osiguranja.

Slijedom navedenog, utvrđeno je da se žalitelj kod izrade ponude nije pridržavao uvjeta i zahtjeva iz točke 4.1.1. dokumentacije o nabavi obzirom da je u ponudi dostavio oblik zadužnice koji nije tražen dokumentacijom o nabavi jer je umjesto tražene bjanko zadužnice dostavio običnu zadužnicu, čime je postupio protivno odredbama članka 280. stavka 4. ZJN 2016. Stoga, ne ulazeći u pitanje predstavlja li zadužnica i bjanko zadužnica u pogledu svrhe i pravnog učinka isti instrument osiguranja, jer to u konkretnom slučaju nije odlučno, i po ocjeni ovog žalbenog tijela naručitelj je pravilno postupio kad je odbio ponudu žalitelja u obje grupe iz razloga i s obrazloženjem iz Zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda, odnosno iz razloga što ponude nisu sukladne uvjetima i zahtjevima iz dokumentacije o nabavi.

Nadalje, pogrešno žalitelj tumači da je naručitelj imao mogućnost i pravnu osnovu za primjenu instituta upotpunjavanja ponude iz članka 293. ZJN 2016.

Naime, odredbom članka 293. stavak 1. ZJN 2016 je propisano ako su informacije ili dokumentacija koje je trebao dostaviti gospodarski subjekt nepotpuni ili pogrešni ili se takvima čine ili ako nedostaju određeni dokumenti, javni naručitelj može, poštujući načela jednakog tretmana i transparentnosti, zahtijevati od dotičnih gospodarskih subjekata da dopune, razjasne, upotpune ili dostave nužne informacije ili dokumentaciju u primjerenom roku ne kraćem od pet dana.

Isto tako valja primijeniti i odredbu članka 20. stavka 8. Pravilnika u kojoj je propisano da se ponudbeni list, troškovnik i jamstvo za ozbiljnost ponude ne smatraju određenim dokumentima koji nedostaju u smislu članka 293. ZJN 2016 te naručitelj ne smije zatražiti ponuditelja da iste dostavi tijekom pregleda i ocjene ponuda.

Obzirom da je žalitelj dostavio zadužnicu, a ne bjanko zadužnicu kako je traženo dokumentacijom o nabavi, u pravu je naručitelj da u konkretnom slučaju nije mogao naknadno zatražiti dostavu jamstva koje bi bilo sukladno odredbama dokumentacije o nabavi, odnosno tražiti od žalitelja upotpunjavanje dokumentacije sukladno članku 293. ZJN 2016, kad se ima u vidu da se prema članku 20. stavku 8. Pravilnika jamstvo za ozbiljnost ponude ne smatra određenim dokumentom koji nedostaje u smislu članka 293. ZJN 2016 te naručitelj ne smije zatražiti ponuditelja da isti dostavi tijekom pregleda i ocjene ponuda. Naručitelj bi naknadnim pozivanjem žalitelja na dostavu bjanko zadužnice koju nije dostavio na način kako je to bilo propisano odredbama dokumentacije o nabavi i u propisanom roku, dao prednost žalitelju čime bi povrijedio načelo jednakog tretmana propisanog člankom 4. ZJN 2016. Navedeno pravno shvaćanje je u istovjetnoj činjeničnoj situaciji potvrđeno i presudom Visokog Upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: USII-431/20-6 od 14. siječnja 2021. godine slijedom čega se pravna stajališta iznesena u ranijim rješenjima ovog žalbenog tijela KLASA 572/19 i KLASA 743/20 koja su tom shvaćanju prethodila, ne mogu primijeniti na činjenice konkretnog slučaja.

Dakle, u žalbenom postupku je utvrđeno da žalitelj kod izrade ponude nije pridržavao uvjeta i zahtjeva iz dokumentacije o nabavi obzirom da je u ponudi dostavio oblik jamstva za ozbiljnost ponude koji nije tražen dokumentacijom o nabavi, čime je postupio protivno odredbama članka 280. stavka 4. ZJN 2016, dok je naručitelj njegovu ponudu pregledao i ocijenio pridržavajući se odredaba dokumentacije o nabavi. Stoga se žalbeni navod ocjenjuje neosnovanim.

Postupajući po službenoj dužnosti temeljem članka 404. ZJN 2016, a u odnosu na osobito bitne povrede postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. toga Zakona, ovo državno tijelo nije utvrdilo postojanje osobito bitnih povreda.

U skladu s navedenim, a temeljem članka 425. stavka 1. točke 3. ZJN 2016, odlučeno je kao u točki 1. izreke ovog Rješenja.

Žalitelj je postavio zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka u iznosu od 1.320,00 eura s osnove uplaćene naknade za pokretanje žalbenog postupka.

Članak 431. stavak 2. ZJN 2016 propisuje da Državna komisija odlučuje o troškovima žalbenog postupka, određuje tko snosi troškove žalbenog postupka i njihov iznos te kome se i u kojem roku moraju platiti. Stavak 3. tog članka propisuje da je stranka, na čiju je štetu žalbeni postupak okončan, dužna protivnoj stranci nadoknaditi opravdane troškove koji su joj nastali sudjelovanjem u žalbenom postupku.

S obzirom na to da je žalba žalitelja odbijena kao neosnovana, žalitelju ne pripada pravo na naknadu troškova žalbenog postupka. Stoga je temeljem članka 425. stavka 1. točke 6. ZJN 2016 odlučeno kao u točki 2. izreke ovog Rješenja.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovog rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske u roku od 30 dana od isteka osmog dana od dana javne objave Rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave. Tužba se predaje neposredno u pisanom obliku, usmeno na zapisnik ili se šalje poštom, odnosno dostavlja u elektroničkom obliku putem informacijskog sustava.

V.D. PREDsjednice

Maja Kuhar

MAJA KUJAR

HR-86166416407

Elektronički potpisano: 01.04.2025T09:22:46 (UTC:2025-04-01T07:22:46Z)

Provjera: <https://epotpis.rdd.hr/provjera>

Broj zapisa: 7c28fd4a-7d32-4857-b10b-5db5cd101ffd

